

Artikel 12. (Artikel 11 i Haag Reglementet og Eksperternes Udkast).

39. De to første Stykker, der er en Gengivelse af Haag Reglementet og Eksperternes Udkast, vedtoges uden Diskussion. Medens 3die Stykke i Haagkonferencens og Eksperternes Tekster imidlertid ikke anerkendte et Endossement „til Indehaveren“, stiller nærværende Tekst et Endossement til „Indehaveren“ i Klasse med et Blankoendossement. Denne Ændring blev foretaget, idet man ønskede at give de i Vekslen indeholdte Klausuler den mest omfattende Virkning, og under Hensyn til den Omstændighed, at Blankoendossementet gør det muligt i Praksis at lade Dokumentet cirkulere næsten, som om det var et Ihændeleverpapir.

40. Denne Bestemmelse har den yderligere Fordel, at den paa dette Punkt bringer den ensartede Veksellov i nøjere Overensstemmelse med den engelske Lov.

Artikel 13. (Artikel 12 i Haag Reglementet og Eksperternes Udkast).

41. Denne Tekst traadte i Stedet for Haags og Eksperternes Tekster for at gøre det klart, at saafremt Endossementet kun bestaar af den blotte Navnetegning, hvorved det kan forveksles med andre Vekselpaaskrifter (Aval, Accept), bør Endossementet, der saaledes er indskrænket til den blotte Navnetegning, skrives paa Veksels Bagside for derved at undgaa denne Forveksling. Naar Endossementet imidlertid foruden Underskriften indeholder de for et Endossement karakteristiske Enkeltheder, som adskiller det fra alle andre Vekselsaktioner (f. Eks. Behag at betale til . . . . .’s Ordre), kan et saadant Endossement tegnes selv paa Veksels Forside og er desuagtet gyldigt.

Artikel 14. (Artikel 13 i Haag Reglementet og Eksperternes Udkast).

Artikel 15. (Artikel 14 i Haag Reglementet og Eksperternes Udkast).

42. Disse Artikler, der nøje svarer til Haag Reglementets og Eksperternes Udkast, vedtoges uændrede.

Artikel 16. (Artikel 15 i Haag Reglementet og Eksperternes Udkast).

43. Med Hensyn til denne Artikel fremsatte en Delegation et Forslag gaaende ud paa, at 2det Stykke skulde affattes saaledes:

„Naar en Person har mistet en Veksels uanset paa hvilken Maade, er den Indehaver, som paa den i forrige Stykke ommeldte Maade godtgør sin Ret til Vekslen, ikke pligtig at udlevere Vekslen, med mindre han erhvervede den i ond Tro“.

„Han har handlet i ond Tro, saafremt han, da han erhvervede Vekslen, var vidende om, eller paa Grund af Uagtsomhed var uvidende om, den Omstændighed, at Overdrageren ikke var den retmæssige Indehaver eller dennes Repræsentant, eller at han ikke var berettiget til eller retmæssigt i Stand til at disponere over Vekslen“.

Denne Ændring blev efter Diskussion forkastet, idet det viste sig umuligt at give en nøjagtig Definition af Udtrykket „ond Tro“, der kunde dække den i de forskellige Lande gældende Opfattelse af Udtrykket, og dernæst fordi Ændringen forsøger at fastsætte Bestemmelser med Hensyn til et Endossements Skæbne, naar dette er givet af en juridisk inhabil Person, et Spørgsmaal, der er overladt til de forskellige Landes nationale Lovgivning (Artikel 9 i Konventionen vedrørende internationale Lovkonflikter).

44. Man var yderligere enige om, at i Tilfælde af, at den første Endossatar var uvidende om, at Vekslen var tabt eller stjålet (eller i det hele taget om, at Vekslen paa